

عنوان مقاله:

بررسی وجوه اشتراک در مدایح نبوی عبدالرحیم برعی و سنایی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مینا پیرزادنیآ - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه ایلام

الهام صحرایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی

کلثوم باقری - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

مدایح نبوی نوعی از عواطف دینی و فصلی از ادبیات رفیع است که تنها از قلوب سرشار از صدق و اخلاص صادر می شود. مدح نبوی تمجید از پیامبر و ستایش و بیان صفات و کردار آن بزرگوار است. منتیکه پیامبر اسلام بر جامعه بشری نهادند آنچنان بزرگ است که اگر همهی مردم ثناگویشان او باشند نمی-توانند از عهده ی سپاسگزاری ایشان برآیند. اما هر کس مدح و نعت ایشان را بر خود فرض دانسته و بهسرودن اشعاری در این بحر روی آورده است. از جمله عبد الرحیم برعی شاعر یمنی قرن هفتم و سناییشاعر پارسیگوی قرن پنجم که این موضوع در میان آنها از اهتمام ویژه های برخوردار است. لذا مقاله ی حاضر سعی دارد ضمن بررسی ماهیت مدح و چگونگی مدایح نبوی در ادب عربی و فارسی به بررسی وجوه اشتراک مضمون ذکر شده در اشعار برعی و سنایی بپردازد. نتایج نشان از آن دارد که در اشعار شاعران مذکور مضامین مشترکی همچون حسن خلق پیامبر، امی بودن، برتری ایشان بر سایر انبیاء الهی و معراج نمود یافته است.

کلمات کلیدی:

برعی، سنایی، پیامبر، مدایح نبوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469000>

